

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

Άλλη μια πειθαρχική δίωξη έρχεται να προστεθεί στις δεκάδες που έχουν λάβει νεοδιόριστοι/ες που διδάσκουν στα σχολεία της Νέας Σμύρνης και ανήκουν στον σύλλογό μας. Ο λόγος; Η συμμετοχή τους στη νόμιμα προκηρυγμένη απεργία της ΔΟΕ απέναντι στην ατομική αξιολόγηση.

Το τελευταίο διάστημα ο Διευθυντής Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης της Δ Αθήνας, ακολουθεί την τακτική της ενυπόγραφης επίδοσης των εγγράφων της παραπομπής των εκπαιδευτικών σε πειθαρχικό συμβούλιο, παρουσία των μαθητών και εν ώρα διδασκαλίας. Τι ειρωνεία! Αυτοί που είναι υπεύθυνοι για την διασφάλιση της ομαλής και απρόσκοπτης λειτουργίας των σχολείων και της εκπαιδευτικής διαδικασίας, μέσω των πρακτικών τους μας αποδεικνύουν συνεχώς το αντίθετο.

Αυτή η τακτική, βγαλμένη από τις σκοτεινότερες περιόδους της ιστορίας, στοχεύει στην τρομοκράτηση όχι μόνο του εκπαιδευτικού που λαμβάνει το πειθαρχικό, αλλά και ολόκληρης της σχολικής μονάδας, στέλλοντας το ξεκάθαρο μήνυμα ότι όποιος «δεν κάθεται καλά» και δεν συμμορφώνεται προς τις υποδείξεις θα υποστεί τα ίδια. Προφανώς, η παραπομπή κάθε συναδέλφισσας-ου στο πειθαρχικό συμβούλιο από τη Διεύθυνση είναι ένα γεγονός που, αντί να κάμψει το ηθικό μας, μας συσπειρώνει γύρω από τις αποφάσεις των σωματείων και της ομοσπονδίας μας και ταυτόχρονα συνιστά μια τρανή απόδειξη πως αυτός ο αγώνας, απέναντι στον νέο επιθεωρητισμό, είναι πολύτιμος για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα του σχολείου μας.

Γιατί τέτοια επιμονή από πλευράς Υπουργείου Παιδείας και Διευθυντών Εκπαίδευσης για επίδοση πειθαρχικών διώξεων;

Οι διώξεις εκπαιδευτικών τείνουν να παγιωθούν. Η κυβέρνηση έχοντας στη φαρέτρα της μια σωρεία νόμων (ν. Χατζηδάκη, Γεωργιάδη και τώρα Κεραμέως) έχει βάλει στόχο να καταστείλει κάθε μορφή αντίδρασης και αντίστασης με στόχο να καταπατήσει τα δικαιώματα των εργαζομένων και του λαού συνολικά. Σε όλη την Ελλάδα έχουν επιδοθεί πάνω από 2.500 πειθαρχικά σε νεοδιόριστους/ες που απεργούν. Παρά τις απειλές περί μη μονιμοποίησης αυτές οι χιλιάδες των συναδέλφων διάλεξαν πλευρά, υπερασπιζόμενες/οι με κάθε μέσο το Δημόσιο Σχολείο. Η ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και η αξιολόγηση των σχολικών μονάδων έρχεται να φέρει αλλαγές που θα αλλάξουν το σχολείο, αλλά σίγουρα όχι για να το κάνουν καλύτερο. Πίσω από τα παχιά κι ωραία λόγια της κυβέρνησης και των προθύμων της, όπως «αξιολόγηση», «αριστεία», «πρότυπα σχολεία», οι γονείς και η κοινωνία συνολικά χρειάζεται να διακρίνουν την αλήθεια και να αγωνιστούν μαζί με τους εκπαιδευτικούς.

Τι σημαίνει η αξιολόγηση εκεί που ήδη έχει εφαρμοστεί;

Η αξιολόγηση αποτελεί μια επιχείρηση «κρυφής» ιδιωτικοποίησης του δημόσιου σχολείου. Εφαρμόζεται δεκαετίες τώρα σε άλλες χώρες (βλ. ΗΠΑ, Αγγλία, Αυστραλία) με καταστροφικά αποτελέσματα. Πιο συγκεκριμένα:

1. Τα σχολεία μετατρέπονται σε μικρές επιχειρήσεις. Αναζητούν χορηγούς ώστε να εξασφαλίζουν τα απαραίτητα μέσα για τη λειτουργία τους, ενώ οι εκπαιδευτικοί αξιολογούνται για την ικανότητά τους να εξασφαλίζουν την κατάλληλη χορηγία.
2. Τα σχολεία κατηγοριοποιούνται σε «κακά» και «καλά». «Κακά» όταν δεν καταφέρνουν μέσω των χορηγιών να εξασφαλίσουν χρηματοδότηση για θέρμανση, συντήρηση, υποδομές κ.ά. και όταν οι μαθητές έχουν χαμηλές επιδόσεις συγκριτικά με άλλα σχολεία.
3. Εισάγονται εξετάσεις με σκοπό την κατάταξη και τον αποκλεισμό των μαθητών από τις επόμενες βαθμίδες και την εξασφάλιση του καλού «status» του σχολείου αφού συνδέουν τις επιδόσεις των μαθητών με τις επιδόσεις του σχολείου (σε αυτή την κατεύθυνση οδηγούν και οι εξετάσεις τύπου Πανελλαδικών στη Στ' Δημοτικού τα τελευταία χρόνια).
4. Στα σχολεία με κακή αξιολόγηση οι γονείς καλούνται να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για να καλύψουν όσα οφείλει να παρέχει η οργανωμένη πολιτεία.
5. Όσο για τη δυνατότητα οι γονείς να επιλέγουν σχολείο, στην πραγματικότητα δεν έχουν ΟΛΟΙ οι γονείς τη δυνατότητα να επιλέξουν το «καλό» σχολείο. Τελικά, τα σχολεία επιλέγουν τους μαθητές τους, μιας και οι «κακοί» μαθητές αποτελούν απειλή για την αξιολόγηση και χρηματοδότηση της σχολικής μονάδας!
6. Οι εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών θυσιάζονται στον βωμό της διαχείρισης οικονομικών πόρων. Στόχος δεν είναι να μάθουν τα παιδιά, αλλά η εξοικονόμηση χρημάτων και η «διαφήμιση-προβολή» του σχολείου.

Αυτό είναι το σχολείο που οραματίζονται. Η αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και των εκπαιδευτικών είναι το πρόσχημα που θα δώσει σάρκα και οστά στο «όραμα» αυτό, με αποτέλεσμα η εκπαίδευση να μετατραπεί σε ένα προνόμιο για λίγους και εκλεκτούς. Μιλάμε για ένα σχολείο αντιδημοκρατικό, ένα σχολείο επιχείρηση που θα πρέπει να πιάνει συγκεκριμένους στόχους και που για την εξασφάλιση των πόρων για τη λειτουργία του υπεύθυνοι θα είναι από τη μια οι εκπαιδευτικοί και από την άλλη οι επιδόσεις των μαθητών. Ένα ξέφρενο κυνήγι με άγχος για πόρους και βαθμούς, μακριά από κάθε παιδαγωγική διαδικασία. Ένα σχολείο πιο φτηνό για το κράτος, πανάκριβο για τους γονείς και εξοντωτικό για τα παιδιά.

Με όσες ωραίες λέξεις και να ντύσουν, λοιπόν, το δυστοπικό σχολείο που ετοιμάζουν, η πραγματικότητα θα είναι αμείλικτη. Απέναντι σε αυτό τους το ... «όραμα» οι εκπαιδευτικοί παλεύουμε χρησιμοποιώντας το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά μας στην απεργία.

Πού βρισκόμαστε τώρα;

Μπροστά σε αυτόν τον συντεταγμένο, νόμιμο και δίκαιο αγώνα των εκπαιδευτικών απέναντι στην παρωδία της αξιολόγησης, ο οποίος κρατάει εδώ και 5 χρόνια, το υπουργείο επιτίθεται με το νέο πειθαρχικό δίκαιο, το οποίο ψηφίστηκε το καλοκαίρι. Το νέο πειθαρχικό έρχεται να εντείνει το καθεστώς διώξεων και πλέον γίνεται λόγος για οριστική παύση – απόλυση των απείθαρχων εκπαιδευτικών, αυτών που δεν συναινούν στα σχέδια διάλυσης του δημόσιου σχολείου. Η κυβέρνηση επιδιώκει να υποτάξει τους εκπαιδευτικούς και να τους μετατρέψει σε πειθήνιους κρατικούς υπαλλήλους.

Θα διαλέξουμε πλευρά;

Καθημερινά γονείς, εκπαιδευτικοί, μαθητές έρχονται αντιμέτωποι με τα χρόνια προβλήματα του ελληνικού δημόσιου σχολείου: υποστελέχωση σε προσωπικό, ελλείψεις σε υποδομές και διαρκής επαιτεία στους Δήμους, προβλήματα σε κτιριακές υποδομές, κυριολεκτικό στοίβαγμα των μαθητών σε 25άρια τμήματα, αναχρονιστικά βιβλία, περικοπές στην ειδική αγωγή και τους εκπαιδευτικούς παράλληλης στήριξης, καταγισμός υποχρεωτικών «καινοτόμων δράσεων-προγραμμάτων-εργαστηρίων» που αγνοούν τις ανάγκες των μαθητών μας, αιφνιδιαστικές και ανεπίτρεπτα καθυστερημένες εγκύκλιοι που ζητούν επιπλέον περικοπές, όπως η πρόσφατη για τη φοίτηση στο ολοήμερο σχολείο.

Οι εκπαιδευτικοί, μέσα από τις συνδικαλιστικές και τις επιστημονικές μας ενώσεις, έχουμε κάνει διαχρονικά και πολλές και συγκεκριμένες προτάσεις, έχουμε εκφράσει με σαφήνεια και επαγγελματισμό τα αιτήματά μας, ώστε να βελτιωθούν τόσο η εκπαιδευτική πράξη όσο και η σχολική πραγματικότητα. Δεν εισακουστήκαμε και δεν εισακουόμαστε.

Αυτοί που επιβάλλουν ταξικούς φραγμούς και αποκλεισμούς, μας βλέπουν όλους μας μόνο ως αριθμούς, σκορ και νούμερα. Θέλουν τους δασκάλους σκυφτούς, πειθήνιους και τρομοκρατημένους. Θέλουν ένα σχολείο για λίγους εκλεκτούς και πολλούς αναλώσιμους.

Για αυτό το σχολείο εμείς δε θα δώσουμε τη συναίνεσή μας.

Εκπαιδευτικοί και γονείς μια γροθιά για να βάλουμε μπλόκο στα σχέδιά τους!

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΑΡΑΜΠΑ ΣΟΦΙΑ

Η Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΟΥΡΓΕΛΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ